

פעלה. בראשונה צפנת, ולאחר כך فعلת. אלא צפנת, כמו שנאמר. فعلת, בשבייל אותן האור הגנו בו עשה הקדוש ברוך הוא את אמונות העולם. מניין לנו? שכותוב (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, כתוב באברהם, ואותו אור של אברהם גנו אותו הקדוש ברוך הוא, ובו עשה אמונות העולם, שכותוב فعلת לחוטים בך, לאותם שישובים מהת צלו של הקדוש ברוך הוא.

נבר בני אדם, שהרי באמנות הוז שגעשתה באור הזה עומדים בני אדם בעולם וקיימים נהיה. אף על פי שהוא גנו, בני הארץ עומדים בו בעולם הזה. فعلת, את אמונות העולם הזה שבו נעשה הכל בחשבון. אמונות העולם כמו אמונות המשפטן, שהוא אמונות בראות פאן אלה פקדוי המשפטן, וכותוב שם אלה תולדות השמים והארץ. משום שכל אותן תולדות שעשו והוציאו שמים וארץ, כלן בכך של אותן האור הגנו עשו יוצאו. פקדוי המשפטן יצא או באתוח הפה. מניין לנו? שכותוב ובצלאל בן אורי בן חור למיטה יהינה - זהו מצד הימין. ואותו אהלייקב - וזה מצד השמאלי. ומהשכן מצד ימין ושמאל הוקם ונעשה, ומשה שהיה בינויהם היקם אותן.

רבי אלעזר פתח ואמר, (ישעה ט) והוכן בחסד פסא וישב עליו באמת וגוו. והוכן בחסד פסא, הרי בארנו, בשעלתה מחשבה ברצון של שמה מטמיר כל הטעמים של נזע ולא נרבך,

למנצי היה צדיקיא לעלם דאתי, כמה דאתמר.

פעלה, בקדמית צפנת, ולבמר فعلת. אלא צפנת כמה דאתמר. فعلת בגין דההוא נהיר דגניז, היה עביד קדשא בריך הוא אומנותא דעלמא. מנגן. דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, באברהם כתיב, וההוא נהיר דאברהם, גניז ליה קדשא בריך הוא, וביה עביד אומנותא דעלמא, דכתיב פעלת לחוטים בך, לאינון דיתבי תהות לא דקוידשא בריך הוא.

נבר בני אדם, דהא בהאי אומנותא דאתעbid, בהאי נהיר, קיימין בני נשא בעלם, ורקומה דילחון הו. אף על גב דאיהו גניז, היה קיימין בני נשא בעלם דין. فعلת, אומנותא דעלמא דא, דביה אתעbid פלא בחושבנא, אומנותא דעלמא, בגונא דא אומנותא דמשכנא, דאיהו אומנותא בגונא דעלמא, וזה אוקימנא.

בٿיב הכא אלה פקדוי המשפטן, וכתיב הטעם אלה תולדות השמים והארץ. בגין דבל, איינון תולדין דעבדו ואפיקו שמייא וארעא, כלחו בחייב דההוא נהיר דגניז אתעbidיו ונפקו. פקדוי המשפטן בההוא חילא נפקו. מנגן. דכתיב ובצלאל בן אורי בן חור למיטה יהודה, דא יהו מיטרא דימינא. ואותו אהלייאב דא יהו מיטרא דשמאלא. ומהשכן מיטרא דימינא ושמאל אפקם ואתעbid. ומהש דהו בגוניהו, אוקים לייה.

רבי אלעזר פתח ואמר, (ישעה ט) והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת וגוו. והוכן בחסד כסא, הא אוקימנא, כド מחשכה סליק, ברעבי דחרודה מיטמיא דבל טמירין דלא ATIידע ולא